

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010745
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8313010745.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.5.2018, v trestnej veci proti obžalovanej Bc. V. A. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 185/2013 zo dňa 12.10.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovanú Bc. V. A., nar. XX.X.XXXX, vinnou z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že ako zodpovedná osoba, štatutár zamestnávateľa obec R. za mesiace november 2011 a január až december 2012 v zmysle zákona nezaplatila poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie, určeným príjmom Sociálnej poisťovni, pobočka S., zdravotnej poisťovni Dôvera, a. s., N., Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., pobočka S. a v predpísanej výške t. j. spolu 14.169,15 eur aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného a dane mala obec R. ako zamestnávateľ dostatok finančných prostriedkov na ich zaplatenie v rozsahu najmenej 13.159,63 eur.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, prihladajúc na ust. § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona na § 36 písm. j/ Tr. zákona jej okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého jej podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Zároveň podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obž. Bc. V. A., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Humennom pre skutok kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že 1/ ako zodpovedná osoba u zamestnávateľa obec R. za mesiace august XXXX, november XXXX a január až december XXXX v zmysle zákona zrazila svojim zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a daň zo závislej činnosti, toto zrazené poistné a daň v sume 9.716,75 eur neodviedla určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočka S., zdravotnej poisťovni Dôvera, a. s., N., Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., pobočka S. a Daňovému úradu W., pobočka S. aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného mala dostatok finančných prostriedkov na odvedenie poistného a dane,

2/ ako zodpovedná osoba u zamestnávateľa obec R. za mesiace október 2008, december 2008 a január 2009 v zmysle zákona zrazila svojim zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti a toto zrazené poistné v sume 773,31

neodviedla určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočka S. aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného mala dostatok finančných prostriedkov na jeho odvedenie,

3/ ako zodpovedná osoba u zamestnávateľa obec R. za mesiace august 2009, september 2009, december 2009 a január 2010 v zmysle zákona zrazila svojím zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti a toto zrazené poistné v sume 1.288,02 eur neodviedla určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočka S., aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného mala dostatok finančných prostriedkov na jeho odvedenie,

pretože skutky nie sú trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie okresný prokurátor, ktoré dodatočne doplnil o dôvody odvolania. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že súd vyhodnotil dôkazy jednostranne v prospech obžalovanej. Poukázal na výpoveď znalca J. M. C., ktorý sa vyjadril, že za situácie, ak by zohľadnil úhrady, ktoré posielala obžalovaná na svoj účet a účet spriaznených osôb za fiktívne faktúry, tak s týmito úhradami by obec mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu daňových a odvodových povinností. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa mal požiadať znalca o doplnenie znaleckého posudku o tieto otázky. Ďalej zdôraznil, že obžalovaná minimálne vedela, že poukazovaním finančných prostriedkov za fiktívne faktúry obec R. nebude mať dostatok finančných prostriedkov na zrazenie poistného na nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie a poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a daň zo závislej činnosti svojich zamestnancov v čase splatnosti odvodov a daní príslušným inštitúciám. Takéto konanie bolo vo forme nepriameho úmyslu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie vrátane doplnenia dokazovania v načrtnutom smere.

K odvolaniu okresného prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení uviedla, že odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Súd prvého stupňa podľa jej názoru vykonal všetky dôkazy v zmysle zákona, aj pokynov odvolacieho súdu, ktoré pre svoje rozhodnutie o všetkých skutkoch obžaloby vykonať mal. Prokurátorom navrhovaný dôkaz sa týkal iných skutkov v inom období (2014-2015), ktoré sú predmetom iného trestného konania a ktoré ani neboli predmetom skutkovej vety v tomto trestnom konaní. Navrhla preto odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17.9.2014 tak, že obžalovanú podľa § 285 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora. Uvedený rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/1/2015 zo dňa 11.6.2015, v ktorom krajský súd uložil prvostupňovému súdu v novom prejednaní veci po jej vrátení v potrebnom rozsahu zopakovať a doplniť dokazovanie predovšetkým vo vzťahu k posúdeniu celkovej hospodárskej situácie obce, poradia platieb, aký bol schválený rozpočet obce a ako sa obec vyrovnávala s nepriaznivou finančnou situáciou a návrhom na ozdravný plán. Bolo potrebné najmä zistiť, či obec ako zamestnávateľ aj reálne vykonávala zrážky z hrubých miezd, nielen v dokumentoch a výkazoch so zameraním na celkovú situáciu obce, nezavedenie ozdravného režimu, riešenie finančnej situácie obce a zistiť poradie uspokojovania veriteľov. Zároveň sa mal súd prvého stupňa zaoberať otázkou naplnenia úmyselného zavinenia, ktoré nie je možné len automaticky vyvodiť zo samotného nesplnenia si zákonnej povinnosti, ale je potrebné za splnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty skúmať vždy aj subjektívnu stránku. Taktiež mal okresný súd na základe takto zistených skutočností v prípade zistenia okolností, ktoré by reflektovali na skutkový stav odlišujúci sa od skutkových zistení popísaných v obžalobe, upraviť alebo spresniť skutkovú vetu. V novom prejednaní veci teda musel okresný súd vyriešiť tie otázky, ktoré neboli ustálené v prípravnom konaní, ustáliť právnu kvalifikáciu a zistiť, či obžalovaná ako štatutárny zástupca obce mala skutočne dostatok finančných prostriedkov na úhradu povinných platieb.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti prihliadajúc predovšetkým na úlohy, ktoré uložil súdu prvého stupňa v zrušujúcom uznesení zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> Vo vzťahu k dôkazom, ktoré krajský súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvého stupňa vykonať po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa postupujúc v intenciách zrušujúceho uznesenia vykonal potrebné dokazovanie reálne dostupné k tomu, aby mohol spoľahlivo rozhodnúť o otázke viny obžalovanej vo vzťahu ku skutkom, ktoré sa jej kládli za vinu v bodoch 1-4 obžaloby. Aj keď prvostupňový súd v novom prejednaní veci po zrušení prvého rozsudku nevykonal úplne všetky dôkazy a nezodpovedal na každú otázku, ktorú načrtol odvolací súd v zrušujúcom uznesení, dokazovanie, ktoré doplnil, aj vzhľadom na časový odstup a reálne možnosti možno hodnotiť ako dostatočné a postačujúce k rozhodnutiu vo veci, pričom bol naplnený účel, ktorý odvolací súd sledoval, keď špecifikoval, na ktoré otázky sa bude musieť súd prvého stupňa zamerať.

Prvostupňový súd tiež v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku, najmä z jeho písomných dôvodov podrobne rozpisovaných, je zřejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovanej, skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného, najmä znaleckého dokazovania vrátane jeho doplnení i tvrdeniami a návrhmi obžaloby.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach. S výsledkami vykonaného dokazovania, najmä po jeho doplnení súdom prvého stupňa v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu korešponduje záver prvostupňového súdu, že obžalovaná sa dopustila prečinu nezaplatenia dane a poistného a naopak, nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že naplnila skutkovú podstatu zločinu neodvedenia dane a poistného. Preto správne postupoval okresný súd, ak za takýchto okolností obž. V. A. uznal vinnou len za skutok definovaný v bode 4/ obžaloby kvalifikovaný ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona a vo vzťahu ku skutkom uvedeným v bodoch 1-3 obžaloby kvalifikovaných ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b/ Tr. zákona obžalovanú podľa § 285 písm. b/ Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> spod obžaloby oslobodil.

Okresný súd po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie sa zameral predovšetkým na zistenie, či obec v rozhodnom období v dňoch splatnosti daňových a odvodových povinností mala s prihliadnutím na skutočne zrazené (nielen formálne vykázané zrazenie vo výkazoch) poistné z hrubých miezd zamestnancov, dostatok disponibilných finančných prostriedkov na odvedenie takto zrazeného poistného príslušným inštitúciám. Doplnil dokazovanie tým spôsobom, že vyzval procesné strany na doplnenie dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/1/2015 s výzvou na formuláciu otázok pre znalca, pričom súd pojednávanie odročil za účelom prípravy otázok na znalca zo strany prokurátora a obhajcu, avšak konkrétne otázky formuloval iba obhajca, prokurátor iba odkázal na rozhodnutie krajského súdu. Na základe doplnenia znaleckého posudku č. 21/2012, jeho dodatku č. 2016/118 bolo znalcom konštatované, že obec R. mohla reálne odviesť zrazené poistné z hrubých miezd zamestnancov len v mesiaci december 2009 a to vo výške 103,92 eur. Na hlavnom pojednávaní sa znalec k bodu 4/ obžaloby vyjadril tak, že síce za obdobie 11/2011 podľa pokladničnej knihy obec disponovala hotovosťou 858,82 eur, avšak disponibilná suma nepostačovala na to, aby obec mohla vykonať zrážku z hrubej mzdy, pričom musel vychádzať iba z podkladov, ktoré mu boli predložené v tejto trestnej veci vyšetrovateľom, nie z podkladov v inej trestnej veci. Suma 5.268,76 eur uvedená na str. 22 posudku by mohla byť uhradená iba vtedy, ak by tu nebola podmienka zrazeného poistného z hrubých miezd zamestnancov, teda môže zraziť a odviesť poistné iba v takom prípade, ak disponuje sumou rovnajúcou sa hrubej mzde zamestnanca.

Ďalej vyvstala potreba doplniť znalecké dokazovanie o celkovú výšku nezaplateného poistného, ktoré mal zaplatiť zamestnávateľ za obdobie 11/2011 až 12/2012 bez prihliadnutia na tú časť poistného, ktorá mala byť zaplatená po jeho zrazení. V zmysle doplnenia č. 4 znaleckého posudku 21/2012 bolo zistené, že obec R. mala disponibilné finančné prostriedky vo výške 13.159,63 eur, ktoré mohla použiť na úhradu poistného za mesiace november 2011 a január až december 2012. Na základe týchto záverov súd prvého stupňa dospel k záveru, že v prípade tejto sumy poistného a jej nezaplatenia išlo o úmyselné konanie obžalovanej, čím boli splnené zákonom požadované podmienky pre vyslovenie trestnoprávnej zodpovednosti za skutok pod bodom 4/ obžaloby s tým, že skutkovú vetu bolo potrebné upraviť tak, aby zodpovedala zisteniam na hlavnom pojednávaní.

Ďalej sa znalec na otázku prokurátora vyjadril, že v prípade, ak by obec neposielala na účet obžalovanej a jej spriaznených osôb platby za fiktívne faktúry, menilo by to situáciu tak, že pravdepodobne by potom mala dostatok peňazí. Okresný súd oboznámil listinný dôkaz predložený prokurátorom na hlavnom pojednávaní a to uznesenie KR PZ Prešov zo dňa 9.2.2016, ktorým bolo obžalovanej vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Okresný súd však zamietol návrh prokurátora na doplnenie dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré predložil na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2017 a to uznesenia OR PZ Humenné ČVS: ORP-XX/X-VYS-HE-XXXX, podania OR PZ S. zo dňa 16.6.2015, uznesenia Okresnej prokuratúry Humenné 1Pv 115/15/7702 a návrhy na vypočutie svedkov R. X. a J.. Q. A., rovnako ako návrh obhajcu na doplnenie znaleckého posudku, keďže navrhnuté dôkazy považoval za nedôvodné.

Súd prvého stupňa ďalej poukázal na ust. § 278 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe pri zachovaní jednotnosti a totožnosti skutku. Čo sa týka vznesenia obvinenia pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ TZ, trestné konanie bolo v čase rozhodovania súdu len v štádiu prípravného konania, pričom dôkazy súvisiace s touto trestnou činnosťou nemohli mať žiadny význam pre toto konanie. Prokurátor mal možnosť podľa prvostupňového súdu postupovať v zmysle § 279 Tr. por. a požiadať o vrátenie veci do prípravného konania za účelom ich spoločného prejednania, čo však nenavrhol. Okolnosti, pre ktoré obžalovaná nemohla zraziť zamestnancom poistné (teda okolnosti, že vyplácala fiktívne faktúry, čím sa mala dopustiť obzvlášť závažného zločinu sprenevery), sú pre posúdenie jej viny zo skutkov uvedených v bodoch 1-3 obžaloby irelevantné. Súd prvého stupňa konštatoval, že nemohol obžalovanú uznať vinnou zo skutku, ktorého znaky by boli definované spojením „zrazila a neodviedla poistné, lebo neoprávnene nakladala s finančnými prostriedkami obce tak, že tieto poukazovala na účty spriaznených osôb, ako úhrady za neoprávnené faktúry“, pretože by týmto postupom súd neoprávnene rozšíril obvinenie a rozhodol by v podstate o vine aj za skutok, z ktorého v tomto konaní nie je obžalovaná. Jednota a totožnosť skutkov v zmysle bodov 1-3 obžaloby definovaná prokurátorom konaním „zrazila a neodviedla“ inú právnu kvalifikáciu ani neumožňuje a muselo by dôjsť k zmene totožnosti skutku, za ktorý je obvinená stíhaná, čo je neprípustné.

S týmito závermi okresného súdu sa stotožňuje aj krajský súd. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že vo vzťahu ku skutkom v bodoch 1-3 obžaloby, teda zločinu neodvedenia dane a poistného, bola obec schopná v konečnom dôsledku odvieť poistné za zamestnancov len za mesiac december 2009 a to vo výške 103,92 eur. Neodvedenie dane a poistného v tomto rozsahu však nepostačuje na to, aby takéto konanie mohlo byť posúdené ako trestný čin, keďže Trestný zákon v objektívnej stránke skutkovej podstaty tohto trestného činu stanovuje podmienku zadržania a neodvedenia splatnej dane alebo poistného v malom rozsahu, teda minimálne vo výške 266,- eur, čo v danom prípade naplnené nebolo. Vo vzťahu ku skutku podľa bodu 4/ obžaloby, teda prečinu nezaplatenia dane a poistného, vzhľadom na závery znaleckého dokazovania bolo dokázané, že za mesiace november 2011 a január až december 2012 mala obec disponibilné finančné prostriedky na zaplatenie splatného poistného a to vo výške 13.159,63 eur. Znalec dostatočne posúdil otázku disponibilných finančných prostriedkov na úhradu tých odvodov, ktoré mala obžalovaná ako starostka „zraziť a neodviesť“ vo vzťahu k hrubým mzdám a tiež určil sumu disponibilných finančných prostriedkov na dane odvody, ktoré sa nezrážajú z hrubých miezd zamestnancov a ktoré mala obžalovaná ako starostka v čase ich splatnosti „nezaplatiť“. Použil pritom výklad v súlade s odôvodnením zrušujúceho uznesenia krajského súdu na str. 5-6 a 8-10 spočívajúci v tom, že nie sú smerodajné písomné výkazy, ale reálne zrazené poistné z tzv. hrubých miezd zamestnancov, teda že obec by mala mať disponibilné prostriedky vo výške hrubých miezd, z ktorých by bolo možné reálne zraziť poistné, nielen na papierí v účtovných výkazoch.

Podľa názoru krajského súdu správne uvádza okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, že nebolo v danom prípade možné zohľadniť skutočnosť, na ktorú poukazoval prokurátor, že obžalovaná nemala dostatok disponibilných finančných prostriedkov na odvedenie poistného za zamestnancov zrazeného z ich hrubých miezd práve z dôvodu, že z obecného účtu uhrádzala na svoj účet a účet spriaznených osôb za fiktívne faktúry sumy finančných prostriedkov, pričom ak by tak nebola konala, obec by dostatok financií na úhradu daní a odvodov mala. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na otázku zachovania totožnosti skutku. Súd je viazaný obžalobou v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na zachovanie jednoty a totožnosti skutku, teda ak prokurátor označil znaky skutku slovami „zrazila“ a „neodviedla“, tak definoval znaky tohto skutku a keď poukázal na vznesenie obvinenia dňa 9.2.2016 pre obzvlášť závažný zločin sprenevery (a navrhol vykonať aj s tým súvisiace dôkazy), tieto dôkazy pre posúdenie skutkov v bode 1-3 obžaloby nemohli mať žiadny význam a to aj napriek tomu, že znalec sa vyjadril, že ak by neplatila za fiktívne faktúry z obecných peňazí, zrejme by dostatok financií mala (čo však súvisí s jej inou trestnou činnosťou). Je potrebné poukázať predovšetkým na procesnú argumentáciu súdu prvého stupňa, v zmysle ktorej je súd viazaný skutkom definovaným v obžalobe podľa § 278 Tr. por., pričom prokurátor v takomto prípade, ak s vecou súvisí ďalšia trestná činnosť obžalovaného, má možnosť postupovať podľa § 279 ods. 1 Tr. por., čo však ako možný iniciátor takéhoto postupu neučinil, preto sa súd prvého stupňa mohol zaoberať iba skutkom v zmysle obžalobného návrhu v tomto konaní. Táto argumentácia je správna, keďže jednak súd môže rozhodovať iba o skutku, ktorý je predmetom obžaloby a jednak, aj keď súd môže skutok resp. znenie skutkovej vety meniť, aby presne zodpovedal vykonanému dokazovaniu (prípadne aj skutok inak právne kvalifikovať), vždy však musí byť zachovaná totožnosť a jednotnosť skutku, čo by v prípade zakomponovania zistení z trestného konania ohľadom sprenevery nebolo dodržané, totožnosť skutku by bola narušená a skutok by sa vo svojej zásade podstatným spôsobom pozmenil, keďže, ako správne okresný súd uviedol, tento novozistený skutok (sprenevera) je v tomto prípade nevyhnutnou podmienkou pre naplnenie znakov žalovaného činu, pričom ale jeho okolnosti nie sú v obžalobe uvedené a skutok je z hľadiska svojich znakov, predovšetkým popisu konania, definovaný inak.

Odvolací súd v nadväznosti na uvedené ďalej konštatuje, že prokurátor v odvolaní ani na hlavnom pojednávaní nenamietal výklad a metódu postupu znalca, teda nenamietal výklad spočívajúci v tom, že poistné musí byť aj reálne zrazené a následne neodvedené, rovnako nenamietal procesnú argumentáciu súdu prvého stupňa ohľadom výkladu totožnosti skutku a nemožnosti posudzovať konanie obžalovanej v intenciiach jej ďalšieho trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin sprenevery, namietal len to, že je potrebné dokazovanie ním navrhovaným spôsobom doplniť, s čím sa však súd prvého stupňa dostatočne a veľmi presvedčivo vo svojom rozhodnutí vysporiadal. V tejto súvislosti je potrebné ešte poukázať na skutočnosť, ktorá vyplynula na hlavnom pojednávaní pri vylúčení znalca, že sprenevera, ktorá mala spočívať v zasielaní finančných prostriedkov na účty obžalovanej a jej spriaznených osôb za fiktívne faktúry, sa mala diať v podstatne širšom časovom období ako je skúmané obdobie pri neodvedení dane a poistného v tomto konaní, teda nie je možné bez pochyby celkovo stotožniť úhrady za fiktívne faktúry v priamej príčinnej súvislosti s nedostatkom disponibilných finančných prostriedkov v rozhodnom období skúmanom znalcom pri tomto trestnom čine.

Záverom ešte krajský súd poukazuje na nemožnosť takého postupu, aký navrhol okresný prokurátor, aby v prejednávanej veci bola použitá časť skutku, ktorý je stíhaný v inej trestnej veci, navyše v čase rozhodovania súdu stále ešte v štádiu prípravného konania, pričom táto časť skutku by bola zakomponovaná do skutkovej vety v tomto konaní ako nevyhnutný predpoklad uznania viny obžalovanej aj zo skutkov, pre ktoré bola súdom prvého stupňa spod obžaloby oslobodená. Takýto postup by bol v rozpore s jednou zo základných zásad trestného konania, zásadou „ne bis in idem“, nakoľko by v tomto konaní bolo skôr rozhodnuté o časti skutku, pre ktorý je obžalovaná trestne stíhaná v inom konaní za pokračovací obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, teda by došlo k dvojitému prisúdeniu toho istého konania obžalovanej v dvoch rôznych trestných konaniach. Zároveň by týmto postupom došlo v tomto konaní k prejudikovaniu viny obžalovanej zo skutku kvalifikovaného ako pokračovací obzvlášť závažný zločin sprenevery spočívajúceho v tom, že obžalovaná neoprávnenne posielala finančné prostriedky na svoj účet a účet spriaznených osôb za fiktívne faktúry. Bolo by nevyhnutné zároveň upraviť skutkovú vetu, kde by bolo potrebné pridať formuláciu, že „... nemala dostatok disponibilných finančných prostriedkov na zrazenie poistného z hrubých miezd zamestnancov a následne na jeho odvedenie príslušným inštitúciám, avšak z dôvodu vyplácania fiktívnych faktúr sebe a spriazneným osobám, pričom ak by nebola fiktívne faktúry vyplácala,

mala by dostatok prostriedkov vo výške hrubých miezd, z ktorých by mohla reálne zraziť a následne odviesť odvody...“, keďže skutok, ktorý sa jej kladie za vinu v zmysle obžaloby tieto okolnosti nezohľadňoval. Takouto úpravou skutkovej vety by bolo vzaté už ako fakt, že ozaj fiktívne faktúry neoprávnene vyplácala (teda sa dopúšťala aj sprenevery), čím by sa v podstate nepriamo uznávala vinnou zo skutku, ktorý sa rieši v inom konaní, kvalifikovaného ako pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., pre ktorý jej bolo uznesením vyšetrovateľa KR PZ v Prešove zo dňa 9.2.2016 vznesené obvinenie, pričom o takomto jej konaní doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. V tejto súvislosti je ešte potrebné dodať, že toto konanie obžalovanej nebolo ani predmetom konania a dokazovania v prejednávanej trestnej veci, preto súd prvého stupňa nemohol bez toho, aby mal takéto konanie preukázané, prevziať ho do skutku, aby mohla byť obžalovaná uznaná vinnou aj zo zločinu neodvedenia dane a poistného v bodoch 1-3 obžaloby.

Krajský súd v súvislosti s vyššie uvedenými úvahami odkazuje aj na ustálenú judikatúru týkajúcu sa majetkovej a ekonomickej trestnej činnosti, v zmysle ktorej ak sa páchatel obohatí konaním, ktoré napĺňa znaky trestného činu a na základe toho následne uskutoční resp. neuskutoční ďalšie konanie týkajúce sa toho istého predmetu obohatenia, je potrebné toto ďalšie konanie považovať za súčasť pôvodného protiprávneho konania, ktorým došlo k obohateniu páchatel'a. Nejde teda pri tomto následnom konaní resp. nekonaní o ďalší skutok, ktorý by opätovne napĺňal znaky ďalšieho trestného činu. Takýmto ďalším konaním resp. nekonaním už páchatel sám seba ani inú osobu neobohacuje, pretože týmto konaním získava už len ekvivalent toho, o čo sa už predtým neoprávnene obohatil. Aplikujúc tieto závery na prejednanú vec je potom na mieste konštatovať, že pokiaľ, ako to konštatuje prokurátor v odvolaní, sa obžalovaná mala obohatiť konaním, naplňajúcim znaky trestného činu sprenevery, to, že v dôsledku takéhoto konania už následne nemala dostatok finančných prostriedkov na riadne odvedenie dane a poistného, jej nemožno pričítať ako ďalší skutok, keďže úmysel obohatiť sa bol prítomný už pri pôvodnom konaní obžalovanej a následná nemožnosť splniť si riadne daňovú a odvodovú povinnosť bola už len dôsledkom pôvodného konania spočívajúceho v prokurátorom konštatovanej sprenevere, nie samostatným skutkom.

Za takýchto okolností bolo aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na závery doplneného, predovšetkým znaleckého dokazovania preukázané, že obžalovaná sa dopustila konania, ktoré je potrebné právne kvalifikovať ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, keďže vo väčšom rozsahu nezaplatila splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie. Väčší rozsah bol v danom prípade definovaný sumou 13.159,63 eur. Naopak, nebola naplnená skutková podstata zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a, písm. b/ Tr. zákona, keďže bolo preukázané, že obžalovaná zadržala a neodviedla určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové poistenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech len v rozsahu 103,92 eur za mesiac december 2009, čo nepostačuje na definovanie malého rozsahu, ktorý je ohraničený sumou aspoň 266,- eur.

Z hľadiska trestu, ktorý uložil obžalovanej súd prvého stupňa, krajský súd uvádza, že takto uložený trest je zákonný a primeraný, v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom účel trestu bude naplnený aj jeho podmieneným odložením a jeho hrozbou počas skúšobnej doby. Pri ukladaní trestu teda odvolací súd pochybenia prvostupňového súdu nevzhliadol.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a rozvedené právne úvahy krajský súd odvolanie okresného prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.